ਭਾਰਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀਕਲ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦਾ ਸੰਘ (ਐੱਫ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਸ. ਆਈ.)

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਸੰਘ

(ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ.129/2017)

ਮਈ 03,2019

[ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਸਰਨ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ, 1994 23 (1) ਅਤੇ 23 (2) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 23 (2) ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਯੂ/ ਆਰਟੀਕਲ 21 ਦੀ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਇਕੱਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਕਸਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, 5, 6 ਅਤੇ 18 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ, ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਇੱਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮਾਣਭੱਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ-ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 21 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ, ਇੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਰਸਮੀਤਾ ਲਈ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਐਸ. ਐਸ. ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ। 23 (1) ਅਤੇ 23 (2) |

ਗਰਭਧਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ, 1994 – ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਨਿਯਮ, 1996 ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956-ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ (ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ) ਨਿਯਮ, 2002-ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਰੀ/ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗੇ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14, 19 (1) (ਜੀ) ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧੂਰੇ 'ਐਫ' ਫਾਰਮਾਂ/ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀਆਂ/ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਵਰਗੀਆਂ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ/ਮੰਡਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ - ਆਯੋਜਿਤਃ ਹਾਲਾਂਕਿ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਸ 4 ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂ/ਐੱਸ 6 ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ| ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਕੇਤਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗੀ-ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੈਰੋਮੀਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਅਲਟਰਾ-ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕੇਤਕ ਸੂਚੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਤਕਨੀਕੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਲਟਰਾ-ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਅਤੇ ਅਧੂਰੇ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਉਭਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਧਾਰਨਾ-ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਟੈਸਟ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ-ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਟਰੈਕ/ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਦੀ

ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਣ-ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐਂਟਰੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ, 1994- ਐੱਸ. 4 (3)| ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐੱਸ. 4 (3) ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਐਸ 4 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘਾਟ ਜਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਸ. 5 ਜਾਂ 6 ਐਕਟ ਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਥਿਤ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ-- ਐੱਸ 4 (3) ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ| ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ 4 (3) ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ।

ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1994 - 30-ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਨਿਯਮ, 1996- ਆਰਆਰ. 11 ਅਤੇ 12-ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ (ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ) ਨਿਯਮ, 2002-ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਲਟਰਾ-ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਐਸ. 30 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਆਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। 11 & 12 ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਨ, ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਹਾਤੇ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਡੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਜ਼ਬਤ/ਸੀਲਿੰਗ, ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਰੰਤਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ-ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 14 ਜਾਂ ਕਲਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। 19 (1) (g)-ਕਲਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਲਿਕ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। 51ਏ (ਈ) ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਕਲਾ। 19 (1) (g), 14,51A (e)।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ

1. ਜਦੋਂ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਦੀ ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ, 1994/ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਰੱਭਧਾਰਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਨਿਯਮ, 1996 ਅਤੇ ਲੜੀਵਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਲੈਰੀਕਲ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ 35 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (3) (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹੋ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਪਤੀ/ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ।

ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸੂਚੀ ਜਦੋਂ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਦੌਰਾਨ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਲਰਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਯੋਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੈਸਟਿਕ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਾਰਮ 'ਐਫ' ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ/ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ / ਰੇਡੀਓਲੋਜਿਸਟ / ਬਾਲ ਰੋਗ ਮਾਹਰ / ਕਲੀਨਿਕ / ਸੈਂਟਰ / ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਕੇਤਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਡਾਇਗਨੈਸਟਿਕ ਟੈਸਟ ਕਿਉਂ/ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੈਰੋਮੀਟਰ ਨਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਾਰਮ ਭਰਨਾ ਕਲਰਕ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਸਮਾਜ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੱਤ ਦੇ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਭਾਵ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ/ਮੈਡੀਕਲ/ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ/ਰੇਡੀਓਲੋਜਿਸਟ/

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ/ਕਲੀਨਿਕ/ਕੇਂਦਰ/ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ. ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭਰੇ ਬਿਨਾਂ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਊਂਟਰ-ਚੈੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੈਰੋਮੀਟਰ ਜਾਂ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9 (4) ਇਹ ਵੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਭਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇ। ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਰੈਫਰਲ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕੇਤਕ ਸੂਚੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਤਕਨੀਕੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਅਤੇ ਅਧੂਰੇ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਢੁਕਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 59] [63-ਏ-ਐਚ; 64-ਏ-ਐਚ]

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਾਰਮ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਜੋ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਟੈਸਟ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ -ਗਰਭਵਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਰਭ-ਧਾਰਣ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੂਲਸ। ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ/ਟੈਸਟ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ/ਇਮੇਜਿੰਗ ਸੈਂਟਰ/ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਰੈਫਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਦਾਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਦੇ ਬਿੰਦੂ 15 'ਤੇ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ/ਇਮੇਜਿੰਗ ਸੈਂਟਰ/ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਰੈਫਰਲ ਸਲਿੱਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4,5,6 ਅਤੇ 18 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਲੰਘਣਾ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਗਠਜੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 60] [65-ਏ-ਐੱਫ]

3. ਆਰ. ਸਾਈ ਭਾਰਤੀ ਬਨਾਮ. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਅਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨੇੜਲਾ ਸਬੰਧ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਰਕ ਦੀ ਗਲਤੀ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇਹੋ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਉਹ

ਸਮਾਜ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 77] [84- ਡੀ- ਐਫ]

4. ਸ਼੍ਰੇਆ ਸਿੰਘਲ ਬਨਾਮ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਵੇਗਾ| ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਸਟ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਕੀ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਡਾਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਐੱਫ. ਸ਼੍ਰੇਆ ਸਿੰਘਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਘਟਦੇ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 78 ਅਤੇ 79] [86- ਸੀ- ਐਫ; 88- ਐਫ]

5. ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਭਲਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਘਟੀਆ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਾ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਧਣ ਅਤੇ ਤਸਕਰੀ, 'ਲਾੜੀ ਖਰੀਦਣ' ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 85] [90- ਈ- ਐਫ]

6. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 5,6 ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਦਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਲਈ ਸਾਈਨ ਕੁਆ ਨਾਨ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 (1) ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ | ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਖੁਦ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅੰਤਰ ਇੰਨਾ ਧੁੰਦਲਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਿੰਗ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਰਧਾਰਣ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਗੈਰ-ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ, ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 86] [90-ਜੀ-ਐਚ; 91-ਏ-ਬੀ]

7. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਮਸ਼ੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ 12 ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ| ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਨ, ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਿਸਰ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ "ਸਟੈਂਡਰਡ ਅਪਰੇਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ", ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਔਨਲਾਈਨ ਐੱਮ. ਆਈ. ਐੱਸ. ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ| ਜ਼ਬਤ/ਸੀਲਿੰਗ, ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 51ਏ (ਈ) ਤਹਿਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 90] [92-ਏ-ਈ]

8. ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਸੰਤ ਬੋਰਡ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਗਲਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਐਕਟ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਇਸ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਈ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 92] [92-ਐਚ; 93-ਏ-ਬੀ]

9. ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧ ਧਾਰਾ 4 (3) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ' ਤੇ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ

ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (3) ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਲਿੰਗ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 93] [93-ਸੀ-ਡੀ]

10. ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (2) ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਨਿਵਾਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23, ਜੋ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ, ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਾਣ ਭੱਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 91 ਅਤੇ 94] [92-ਐੱਫ; 93-ਈ]

11. ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ਼ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਤਹਿਤ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। [ਪੈਰਾ 95] [93-ਐੱਫ]

ਸ਼੍ਰੇਆ ਸਿੰਘਲ ਬਨਾਮ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2015) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1: [2015] 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 963; ਆਰ. ਸਾਈ ਭਾਰਤੀ ਬਨਾਮ ਜੇ. ਜੈਲਾਲਤਾ, (2004) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 9: [2003] 6 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 85; ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਕੇਂਦਰ (ਸੀ. ਈ. ਐੱਚ. ਏ. ਟੀ.) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2001) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 577: [2001] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 534; ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਸਿਹਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2013) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1: [2013] 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 111; ਨਮਿਤ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2013) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 745: [2013] 13 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1; ਹਮਦਰਦ ਦਵਾਖਾਨਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1960 ਐਸ. ਸੀ. 554 [1960] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 671;

ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2016) 7 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 221: [2016] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 865 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। -

ਸੁਓ ਮੋਟੂ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (2009) 1 ਗੁਜਰਾਤ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 64; ਰਾਜ ਬੋਕਾਰੀਆ ਬਨਾਮ। ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. (C) ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2010 ਦਾ ਨੰਬਰ.795)-ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਅਰੁਣ ਭੰਡਾਰੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2013) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 801: [2013] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 961; ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਥੀਮ (ਸੀ. ਈ. ਐੱਚ. ਏ. ਟੀ.) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2003) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 398: [2003] 3 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 593; ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ v. ਅਯੁੱਧਿਆ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਿਸ਼ਰਾ (2008) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 139 [2008] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 373; ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਸਿਹਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (2016) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 265 [2016] 8 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 192; ਡਾ. ਸੁਭਾਸ਼ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਮਹਾਜਨ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2018) 6 ਐੱਸਸੀਸੀ 454: [2018] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 877; ਗਿਆਨ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1996) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 648 [1996] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 697; ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾਚੰਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2018) 11 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1: [2017] 12 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 358; ਪੀ. ਰਥਿਨਮ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1994) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 394; ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵਸੀਫ਼ ਹੈਦਰ (2019) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 303- ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2013] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 961	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8
[2003] 3 ਪੂਰਕ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 593	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 15
[2008] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 373	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 38
[2016] 8 ਐੱਸਸੀਆਰ 192	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 65
[2001] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 534	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 66

[2013] 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 111	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 67
[2013] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 69
[1960] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 671	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 71
[2018] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 877	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 75
[1996] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ 697	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 76
[2016] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 865	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 77
[2003] 6 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 85	'ਤੇ ਨਿਰਭਰ	ਪੈਰਾ 77
[2015] 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 963	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 78
[2017] 12 ਐੱਸਸੀਆਰ 358	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 79
(1994) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 394	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 80
(2019) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 303	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 82

ਨਾਗਰਿਕ ਮੂਲ ਨਿਆਂਃ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 2017 ਦਾ ਜੀ 129.

(ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ)

ਸੋਲੀ ਜੇ. ਸੋਰਾਬਜੀ, ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਤੇ , ਅਮਿਤ ਕਰਖਾਨੀਸ, ਕਪਿਲ ਜੋਸ਼ੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਲੋਨੀ ਸੁਲਾਖੇ, ਵਿਨਾਇਕ ਭੰਡਾਰੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਲਾਵੀ ਸ਼ਰਮਾ (ਮੈਸਰਜ਼ ਲਈ)। ਸੀ. ਐਨ. ਸੀ.), ਅਤੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ, ਏ. ਐੱਸ. ਜੀ., ਵਿਸ਼ਵਜੀਤ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ। , ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਮਲਾ ਏ ਸਿਨਹਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਨਿਧਾ ਮਹਿਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੌਦਾਮਿਨੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਸ਼ਮੀ ਨੰਦਕੁਮਾਰ, ਗੌਰਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਧਵਲ ਮੋਹਨ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਭਾਟੀਆ, ਪ੍ਰਸਾਨਾ ਮੋਹਨ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਆਬਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਐਂਡ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀਕਲ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਐੱਫ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਸ. ਆਈ.) ('ਸੁਸਾਇਟੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗਰਭ-ਧਾਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ, 1994 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (1) ਅਤੇ 23 (2) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਰੀ/ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14,19 (1) (ਜੀ) ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ/ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ/ਕਲਰਕ ਗਲਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟਾਂ ਦੀ ਸਿਖਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹੈ।

2. ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਈ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਘੱਟ ਹੈ। ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਾਲ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲਰਕ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

3. ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਛਾਪੇ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਅਧੂਰੇ 'ਐੱਫ'-ਫਾਰਮ, ਕਲਰਕ ਗਲਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐੱਨ. ਏ. ਜਾਂ ਅਧੂਰੇ ਪਤੇ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ, ਮਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ, ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਤਸਵੀਰਾਂ, ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਨੂੰ ਅਧੂਰੇ ਭਰਨ, ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਨਾ ਲਿਖਣ ਵਰਗੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਉਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਸਜ਼ਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀਲਿੰਗ ਨਾ ਸਿਰਫ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵੀ ਹੈ।

4. ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (1) ਦੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ |

5. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਵਿਸੰਗਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

6. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (2) ਰਾਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (2) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

7. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨੇਮ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹਰ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀਕਲ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨੇਮ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈਃ

" ਅਨੁਛੇਦ 14

1 . ***

2. ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

8. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਮਾਮੂਲੀ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ ਰੀਆ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰੁਣ ਭੰਡਾਰੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2013) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 801 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ।

9. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ / ਪੜ੍ਹ ਕੇ / ਘਟਾ ਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

10. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰਭਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 (1) ਦੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

11. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ-ਐੱਫ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਹੈ, ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

12. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 4 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਭਲਾਈ ਹੈ। ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਵਾਈ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੋਣ ਨੂੰ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ। ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਾਹੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੇ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਜਨਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਅਸੰਤੁਲਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਐਕਟ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਤਕਨੀਕਾਂ; ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਗਰਭਪਾਤ ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ। ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਾਜ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੀ ਉਪ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

13. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਸਟ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਡੀ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ 7 ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਲਰਕ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਡਾਕਟਰ ਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਜੀ) ਐੱਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

14. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸਮਾਜਿਕ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਕਾਰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 19 ਦੀ ਛਤਰੀ ਹੇਠ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਆੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

15. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੇਂਦਰ (ਸੀ. ਈ. ਐੱਚ. ਏ. ਟੀ.) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2003) 8 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 398 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਗੁਪਤਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਪਤਤਾ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੇ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਜਾਂ ਅਧੂਰੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਗਰਭ-ਧਾਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਨਿਯਮ, 1996 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

16. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਿਰਵਿਘਨ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ।

17. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਟਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼/ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (3) ਹਰੇਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ/ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਨੂੰ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਭਰਨ ਦੀ

ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੂਰਾ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜੀ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

18. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਤੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

19. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਮੋਟੋ ਬਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (2009) 1 ਜੀ.ਐਲ.ਆਰ. 64, ਜਿਸ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਸ.ਕੇ. ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਕੇ. ਭਾਰਤ ਸੰਘਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੀਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ/ਬਾਲ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

20. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ (ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ) ਨਿਯਮ, 2002 ਦੇ ਨਿਯਮ 1.3; ਫਾਰਮੇਸੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨਿਯਮ, 2015 ਦੇ ਨਿਯਮ 6.2 ਅਤੇ

ਮਨੁੱਖੀ ਅੰਗਾਂ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

21. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਹਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

22. ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਲੀ ਜੇ. ਸੋਰਾਬਜੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉੱਤਮ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸਲ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕੋਈ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

23. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਜੀ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਧਾਰਾ 23 (2) ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਖ਼ਤ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 4 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 (3), ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਖਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 (2) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਗਲਤੀਆਂ/ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਧਾਰਾ 20 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਦਾਖਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੋਟੇ ਫਾਰਮ ਲਿਖਣਾ, 'ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ' ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਐੱਨ. ਏ.' ਲਿਖਣਾ, ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ ਲਿਖਣਾ ਆਦਿ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ

ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਇਕਾਈ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਕਰਣ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨ ਮਨੁੱਖੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਉਪਯੋਗੀ ਯੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

24. ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਦਤਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਅਨੁਪਾਤ 800 ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਤਿਹਾਸ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ. ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਲਿੰਗ ਚੋਣ/ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਦਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ 24 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ 4202 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 586 ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 138 ਮੈਡੀਕਲ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਬਾਰੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੂਰਾ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੱਕ ਐੱਫ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਪਾਣੀਪਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਉੱਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-

ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਡੀਕਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਸਖਤ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਲਿੰਗਕ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਭਰੂਣ ਦੇ ਰੋਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

25. ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਧਾਰਾ 17 (3) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਚ-ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਨਿਗਰਾਨੀ ਬੋਰਡ ਧਾਰਾ 16ਏ (1) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੇਗਾ| (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਬੰਧਿਤ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ।

26. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ' ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਐਕਟ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

" ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਔਰਤ ਲਿੰਗ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਵਾਰਕ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈਃ —

(1) ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੀ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ, ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਲਈ;

(2) ਲਿੰਗ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ;

(3) ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੈਨੇਟਿਕ ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ;

(4) ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ; ਅਤੇ

(5) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਸਜ਼ਾ।

2. ਬਿੱਲ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਭਾਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਦਾ ਬੱਚੇ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

27. ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਜਨਰਲ ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ, ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਜਣਨ ਵਿਗਾੜ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 11.2.1998 ਉੱਤੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 52/106 ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਤੰਬਰ, 1995 ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਚੌਥੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨੇ ਬੀਜਿੰਗ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਫਾਰ ਐਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਬੀਜਿੰਗ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਫਾਰ ਐਕਸ਼ਨ ਨੇ "ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਾ" ਦੀ

ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਸਬੰਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਗਰਭਪਾਤ, ਗਰਭ ਨਿਰੋਧਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ/ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵਰਤੋਂ, ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ" ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ "ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨਸੀ ਵਿਗਾੜ, ਬਾਲ ਹੱਤਿਆ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਅਤੇ ਦਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਿੰਸਾ ਵਰਗੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ" ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ "ਲੜਕੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਵਰਗੀਆਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਹ ਅਕਸਰ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀਆਂ ਦੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"।

28. ਬੀਜਿੰਗ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਫਾਰ ਐਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੀਜਿੰਗ ਵਿਖੇ 15.9.1995 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਚੌਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ 16ਵੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਬੰਧਤ ਹਵਾਲਾ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

115. ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਸਬੰਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਗਰਭਪਾਤ, ਜੀ ਗਰਭ ਨਿਰੋਧਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ/ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵਰਤੋਂ, ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਰਣਨੀਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਲ. 2. ਲੜਕੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ।

ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ

276. ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾਃ

(ਏ) ਲੜ੍ਕੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਅਧਾਰਤ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ;

(ਬੀ) * *

(ਸੀ) * *

(ਡੀ) ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੋ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਇਹ ਲੜ੍ਕੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

277. ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ, ਜਿੰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੁਆਰਾਃ

(ਏ) * *

(ਬੀ) * *

(ਸੀ) ਲੜ੍ਕੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ; ਇਹ ਅਕਸਰ ਭਰੂਣ ਦੇ ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀਆਂ ਦੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

29. 1994 ਦਾ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਜਨਸੰਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਸੰਮੇਲਨ (ਆਈ. ਸੀ. ਪੀ. ਡੀ.) ਨੇ ਲੜ੍ਕੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲੜ੍ਕੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਬਾਰੇ ਜਨਤਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵੀ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲ ਹੱਤਿਆ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ, ਲੜ੍ਕੀਆਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਅਤੇ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਆਬਾਦੀ

ਅਤੇ ਜਨਸੰਖਿਆ ਬਾਰੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਮੇਲਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਨੇ ਜਨਸੰਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਮੇਲਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ 13.9.1994 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ 14ਵੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

"4.15. ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਅਕਸਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਨਤਾ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਨ। ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ, ਬਹੁਤ ਛੋਟੀਆਂ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਰ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਘੱਟ ਦਰ ਲੜ੍ਹਕਿਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰਜੀਹ" ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੀ ਭੋਜਨ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੇਖਭਾਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਘਟਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀਆਂ ਦੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਵਾਨੀ ਤੱਕ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ, ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

ਉਦੇਸ਼

4.16. ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹਨ:

(ਏ) ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ;

(ਬੀ) ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਬਾਰੇ ਜਨਤਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵਧਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੇ ਸਵੈ-ਚਿੱਤਰ, ਸਵੈ-ਮਾਣ ਅਤੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ;

(ਸ) ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਿਹਤ, ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ।

4.23 . ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲ ਹੱਤਿਆ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ, ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਅਤੇ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਅਤੇ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

30. ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਜਨਰਲ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵੱਲੋਂ 56/139 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ' 26.02.2002 'ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰੇ ਬਾਰੇ ਡੂੰਘੀ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ, ਅਗਿਆਤ ਸੰਭੋਗ, ਜਲਦੀ ਵਿਆਹ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ, ਮਹਿਲਾ ਜਣਨ ਵਿਗਾੜ੍ਹ, ਬਲਾਤਕਾਰ, ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ, ਅਗਿਆਨਤਾ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਬਾਲ ਵੇਸਵਾ-ਗਮਨ ਅਤੇ ਬਾਲ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ, ਅਤੇ ਉਮਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ। ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਹਾਇਤਾ ਸੇਵਾਵਾਂ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਜਨਰਲ ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਮਤਾ ਨੰ. 56 / 139 26.2.2002 ਉੱਤੇਃ

" ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰੇ ਅਤੇ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਡੂੰਘੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਕਸਰ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਪਹੁੰਚ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਬਚਪਨ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਉਮਰ ਦੇ ਘੱਟ ਅਧਿਕਾਰ, ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਜਿਨਸੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਭਿਆਸਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ, ਅਗਿਆਤ ਸੰਭੋਗ, ਜਲਦੀ ਵਿਆਹ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਅਤੇ ਔਰਤ ਜਣਨ ਵਿਗਾੜ੍ਹ.

10. ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ, ਮਹਿਲਾ ਜਣਨ ਵਿਗਾੜ੍ਹ, ਬਲਾਤਕਾਰ, ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ, ਅਗਿਆਨਤਾ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਬਾਲ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਸਮੇਤ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫੀ, ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ

ਉਮਰ-ਉਚਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਹਾਇਤਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ।

31. ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਜਨਰਲ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੁਆਰਾ 17.12.2015 'ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮਤਾ 70/138 ਨੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਸਮੇਤ ਬੱਚੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰੇ' ਤੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ "ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ, ਵਿਤਕਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਭਿਆਸਾਂ "।

32. ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਜਨਰਲ ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੇ 80ਵੀਂ ਪੂਰਨ ਐੱਫ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਨੰ. 70/138 ਮਿਤੀ 17.12.2015 ਲੜ੍ਹਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਤੇ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ

" ..... ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰੇ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਸਮੇਤ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਡੂੰਘੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਕਸਰ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਮਿਆਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੋਸ਼ਣ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵੰਡ, ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ-ਸੰਭਾਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਚਪਨ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਉਮਰ ਦੇ ਘੱਟ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਮੌਕਿਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਜਿਨਸੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਬਲਾਤਕਾਰ, ਵਿਭਚਾਰ, ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਭਿਆਸਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ, ਬੱਚਾ, ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵਿਆਹ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕਰਨਾ|

20. ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸਾਰੀਆਂ ਸੈਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ, ਭੇਦਭਾਵ, ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁੜ੍ਹੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਖਤਨਾ, ਬਲਾਤਕਾਰ, ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ, ਵਿਭਚਾਰ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਬਾਲ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫੀ, ਤਸਕਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਵਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਤੇ ਬਾਲ,

ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵਿਆਹ, ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਉਮਰ ਦੇ ਉਚਿਤ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਅਪੰਗਤਾ-ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਹਾਇਤਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ|

29. ਸਰਕਾਰਾਂ, ਮੀਡੀਆ ਸਮੇਤ ਸਿਵਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਉਮਰ-ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਲਿੰਗ-ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ, ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣ।

30. ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਤਾਲਮੇਲ ਲਈ ਸਕੱਤਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਬਾਲ ਫੰਡ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਦਿਅਕ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਗਠਨ, ਵਿਸ਼ਵ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਜਨਸੰਖਿਆ ਫੰਡ, ਲਿੰਗ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਇਕਾਈ (ਯੂਐਨ-ਵੂਮੈਨ), ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ, ਐਚਆਈਵੀ/ਏਡਜ਼ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਿਰਤ ਸੰਗਠਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਕਾਸ ਸਹਾਇਤਾ ਫਰੇਮਵਰਕ ਸਮੇਤ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤਰਜੀਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

33. ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਜਨਰਲ ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਮਤਾ ਨੰ. 52 / 106 ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 12.12.1997 ਉੱਤੇਃ

" ਲੜਕੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰੇ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਡੂੰਘੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਕਸਰ ਲੜਕੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੋਸ਼ਣ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਘੱਟ ਬੀ ਪਹੁੰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੜਕਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਚਪਨ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਉਮਰ ਦੇ ਘੱਟ ਅਧਿਕਾਰ, ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ,

ਸਮਾਜਿਕ, ਜਿਨਸੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਭਿਆਸਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਿਆਤ ਵਿਆਹ, ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਅਤੇ ਸੀ ਔਰਤ ਜਣਨ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

3. ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ, ਮਹਿਲਾ ਜਣਨ ਵਿਗਾੜ, ਅਗਿਆਨਤਾ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਬਾਲ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਸਮੇਤ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਉਮਰ-ਉਚਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਹਾਇਤਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ।

34. ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਬਾਲ ਹੱਤਿਆ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਵਰਲਡ ਫੈਕਟਬੁੱਕ, 2016 ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ/ਬਾਲ ਹੱਤਿਆ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

ਰੈਂਕ	ਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ	ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ
1.	ਲਿਕਟਨਸਟਾਈਨ	126 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ
2.	ਚੀਨ	115 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ
3.	ਅਰਮੇਨੀਆ	113 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ
4.	ਭਾਰਤ	112 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ
5.	ਅਜ਼ਰਬਾਈਜਾਨ	111 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ
6.	ਵੀਅਤਨਾਮ	111 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ
7.	ਅਲਬਾਨੀਆ	110 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ
8.	ਜੋਰਜੀਆ	108 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ
9.	ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ	107 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ

10.	ਟਿਊਨੀਸ਼ੀਆ	107 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ
11.	ਨਾਈਜੀਰੀਆ	106 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ
12.	ਪਾਕਿਸਤਾਨ	105 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ
13.	ਨੇਪਾਲ	104 ਮਰਦ/100 ਔਰਤਾਂ

35. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ ਹੈ। ਸਾਲ ਏ 1901 ਵਿੱਚ 1000 ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 972 ਔਰਤਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 1961 ਵਿੱਚ ਇਹ 941 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; 1971 ਵਿੱਚ ਇਹ 930 ਸੀ; 1981 ਵਿੱਚ ਇਹ 934 ਸੀ; 1991 ਵਿੱਚ ਇਹ 927 ਸੀ; 2001 ਵਿੱਚ ਇਹ 933 ਸੀ ਅਤੇ 2011 ਵਿੱਚ ਇਹ 943 ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ- ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਰਾਜਵਾਰ ਅੰਕੜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨਃ

ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ (ਪ੍ਰਤੀ 1000 ਮਰਦ ਔਰਤ) ਨਿਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮ ਸਮੇਂ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਰਾਜ, ਐੱਸ. ਆਰ. ਐੱਸ. 2012-14 ਤੋਂ 2014-16

ਐਸ.ਐਨ.	ਭਾਰਤ ਅਤੇ	2012-	2013-	ਬਦਲੋ	2013-	2014-	ਬਦਲੋ
	ਭਾਰਤ	906	900	-6	900	898	-2
1.	ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	919	918	-1	918	913	-5
2.	ਅਸਾਮ	918	900	-18	900	896	-4
3.	ਬਿਹਾਰ	907	916	9	916	908	-8
4.	ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ	973	961	-12	961	963	2
5.	ਦਿੱਲੀ	876	869	-7	869	857	-12
6.	ਗੁਜਰਾਤ	907	854	-53	854	848	-6
	ਹਰਿਆਣਾ	866	831	-35	831	832	1
	ਹਿਮਾਚਲ	938	924	-14	924	917	-7

	ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ	899	899	0	899	906	7
	ਝਾਰਖੰਡ	910	902	-8	902	918	16
	ਕਰਨਾਟਕਾ	950	939	-11	939	935	-4
	ਕੇਰਲ	974	967	-7	967	959	-8
	ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	927	919	-8	919	922	3
	ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ	896	878	-18	878	876	-2
	ਓਰੀਸਾ	953	950	-3	950	948	-2
	ਪੰਜਾਬ	870	889	19	889	893	4
	ਰਾਜਸਥਾਨ	893	861	-32	861	857	-4
	ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ	921	911	-10	911	915	4
	ਤੇਲੰਗਾਨਾ	ਐਨ.ਏ.	ਐਨ.ਏ.	ਐਨ.ਏ.	ਐਨ.ਏ.	901	ਐਨ.ਏ.
	ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	869	879	10	879	882	3
	ਉਤਰਾਖੰਡ	871	844	-27	844	850	6
	ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ	952	951	-1	951	937	-14

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰਣੀ 18 ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 53 ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ 35 ਅੰਕ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ 32 ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ | ਸਾਲ 2014-2016 ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ 13 ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 14 ਅੰਕ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ 12 ਅੰਕ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ (ਯੂ. ਐੱਨ. ਐੱਫ. ਪੀ. ਏ.) ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ (ਯੂ. ਐੱਨ. ਐੱਫ. ਪੀ. ਏ.) ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਸਾਲ ਅੰਸਤਨ 40 ਲੱਖ 60 ਹਜ਼ਾਰ ਲੜਕੀਆਂ ਜਨਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਪਤਾ ਸਨ। ਪੀਰੀਅਡ 2001-2012 ਲਿੰਗ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ-ਚੋਣਵੇਂ

ਗਰਭਪਾਤ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਅਤੇ ਲਾੜੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਰਗੇ ਹਿੰਸਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਦੀ ਪਛਾਣ/ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਨ 1996 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ 2003 ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਸਾਲ 2000 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਐਕਟ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਪ੍ਰੀ-ਕੰਸੈਪਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਨੇਟਲ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਕਨੀਕਸ (ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ, 1994 ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਗਰਭਪਾਤ ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੋਧਾਂ ਨੇ ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਢੁਕਵੇਂ ਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ, ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਲਿੰਗ ਚੋਣ/ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ| 2011 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 11 (2) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23 (1) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਲੀਨਿਕ/ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23 (3) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਲੀਨਿਕ/ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ

ਲਈ ਕੈਦ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਗ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਐੱਫ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ 2012 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3ਏ (3) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੀ ਜਾਵੇਗੀ। 2012 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ, ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਅਤੇ ਇਮੇਜਿੰਗ ਜੀ ਸੈਂਟਰ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਸਥਾਨ, ਪਤੇ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਹਰ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐੱਮ. ਬੀ. ਬੀ. ਐੱਸ. ਡਾਕਟਰਾਂ ਲਈ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੀਐੱਸਆਰ 14 (ਈ) ਮਿਤੀ 10.1.2014। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਪਾਠਕ੍ਰਮ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀਕਲ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਅਧਾਰਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਟੈਸਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ | ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਨੂੰ ਜੀ. ਐੱਸ. ਆਰ. 77 (ਈ) ਮਿਤੀ 4.2.2014 ਰਾਹੀਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਫਾਰਮੈਟ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਰਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਹਮਲਾਵਰ ਨਿਦਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਰਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

36. ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ 4202 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 586 ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ ਹੋਂਦ ਦੇ 24 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ। ਇਹ ਇਸ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਉਹ ਚਾਰਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਤੰਬਰ 2018 ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜ-ਵਾਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ:

ਸਤੰਬਰ 2018 ਤੱਕ ਪੀਸੀ ਐਂਡ ਪੀਐਨ ਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜ-ਵਾਰ ਸਥਿਤੀ

ਐਸ. ਨੰ.	ਰਾਜਾਂ/ਯੂ. ਟੀ.	ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ	ਚੱਲ ਰਹੇ ਅਦਾਲਤੀ/ਪੁਲਿਸ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ	ਸੀਲ ਕੀਤੀਆਂ/ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ	ਸਜ਼ਾਵਾਂ	ਮੈਡੀਕਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ/ਮੁਅੱਤਲ	ਫ਼ੈਸਲੇ/ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ
1.	ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	3119	20	18	0	0	8
2.	ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	97	0	-	0	0	-
3.	ਅਸਾਮ	930	11	4	1	0	4
4.	ਬਿਹਾਰ	2761	132	38	6	0	32
5.	ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ	700	14	0	0	0	7
6.	ਗੋਆ	174	1	1	0	0	
7.	ਗੁਜਰਾਤ	5994	235	2	18	7	99
8.	ਹਰਿਆਣਾ	2144	313	562	85	21	157
9.	ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	464	0	4	1	0	3
10.	ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ	493	3	13	1	0	-
11.	ਝਾਰਖੰਡ	761	32	0	2	0	-
12.	ਕਰਨਾਟਕਾ	4711	49	58	38	0	41
13.	ਕੇਰਲ	1737	0	-	0	0	-
14.	ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	1723	50	17	4	3	9

15.	ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ	8672	587	462	99	79	358
16.	ਮਣੀਪੁਰ	130	0	-	0	0	-
17.	ਮੇਘਾਲਿਆ	50	0	-	0	0	-
18.	ਮਿਜ਼ੋਰਮ	61	0	-	0	0	-
19.	ਨਾਗਾਲੈਂਡ	49	0	0	0	0	-
20.	ਓਰੀਸਾ	1001	66	-	5	0	4
21.	ਪੰਜਾਬ	1603	147	38	31	1	93
22.	ਰਾਜਸਥਾਨ	3039	701	506	149	21	368
23.	ਸਿੱਕਮ	27	0	0	0	0	-
24.	ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ	6717	123	-	109	2	83
25.	ਤੇਲੰਗਾਨਾ	3547	24	108	3	0	25
26.	ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ	48	1	-	0	0	-
27.	ਉਤਰਾਖੰਡ	647	47	12	4	0	16
28.	ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	6031	139	39	20	1	10
29.	ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ	3238	24	29	0	0	1
30.	ਏ ਅਤੇ ਐਨ ਟਾਪੂ	17	0	-	0	0	-
31.	ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ	183	1	-	0	0	2

32.	ਡੀ ਅਤੇ ਐਨ ਹਵੇਲੀ	16	0	0	0	0	-
33.	ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਵ	10	0	0	0	0	-
34.	ਦਿੱਲੀ	1584	104	170	10	3	57
35.	ਲਕਸ਼ਦੀਪ	9	0	-	0	0	-
36.	ਪੁਡੂਚੇਰੀ	109	1	-	0	0	-
	ਕੁੱਲ	62596	2825	2081	586	138	1377

37. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਨੇਕ ਦਾਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀਆਂ/ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਆਕਰਸ਼ਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਨੂੰ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼

ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਅਯੁੱਧਿਆ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਿਸ਼ਰਾ, (2008) 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 139, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਲਾਜ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

“ 40. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਣਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੇਣੀ । ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ॥ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

38. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ 60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਮਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਗੈਰ-ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

39. ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਲਰਕ ਦੀ ਭੁੱਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰਾਂ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 3ਏ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਬੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ, ਕਲੀਨਿਕਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨ ਆਦਿ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

3. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰਾਂ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕਾਂ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ,

(1) ਕੋਈ ਵੀ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ;

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਵੇਗਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਆਨਰੇਰੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ;

(3) ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ, ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ, ਪੀਡੀਐਟ੍ਰੀਟੀਸ਼ੀਅਨ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਜਣੇਪੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤਕਨੀਕ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

3 ਏ. ਲਿੰਗ-ਚੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ- ਬਾਂਝਪਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਜਾਂ ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਜਾਂ ਮਰਦ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿਸ਼ੂ, ਭਰੂਣ, ਸੰਕਲਪ, ਤਰਲ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਟਿਸ਼ੂ, ਭਰੂਣ, ਸੰਕਲਪ, ਤਰਲ ਜਾਂ ਗੈਮੇਟਾਂ 'ਤੇ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

3ਬੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ, ਕਲੀਨਿਕਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨ ਆਦਿ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨ ਜਾਂ ਇਮੇਜਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਜਾਂ ਸਕੈਨਰ ਜਾਂ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਕਰਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇਗਾ।
ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

40. ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨਃ

" 4. ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ। - ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ -

(1) ਰਜਿਸਟਰਡ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਖੰਡ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਖੰਡ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੈਨੇਟਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਰਥਾਤਃ -

(1) ਕ੍ਰੋਮੋਸੋਮਲ ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ;

(2) ਜੈਨੇਟਿਕ ਪਾਚਕ ਰੋਗ;

(3) ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨੋਪੈਥੀਜ਼;

(4) ਲਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ;

(5) ਜਮਾਂਦਰੂ ਵਿਗਾੜ;

(6) ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ;

(3) ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤਃ -

(1) ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦੀ ਉਮਰ ਤੀਹ-ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ;

(2) ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦਾ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(3) ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੰਕਰਮਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਟੈਰਾਟੋਜੈਨਿਕ ਏਜੰਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ, ਰੇਡੀਏਸ਼ਨ, ਲਾਗ ਜਾਂ ਰਸਾਇਣ;

(4) ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਵਿਗਾੜ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੇਸਟੀਸਿਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ

(5) ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ;

(4) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਪਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਖੰਡ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(5) ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਪਤੀ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿੰਗ-ਚੋਣ ਤਕਨੀਕ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਧਾਰਾ 4 (1) ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ

ਕਰਨਾ। ਗਲਤ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (2) ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (2) ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਡੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 4 (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੀ-ਨੇਟਲ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 35 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ; ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਨੇ ਦੋ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਵੈ-ਚਾਲਿਤ ਗਰਭਪਾਤ ਜਾਂ ਭਰੂਣ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਉਹ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਰਾਟੋਜੈਨਿਕ ਏਜੰਟਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਰੱਗਜ਼, ਰੇਡੀਏਸ਼ਨ, ਲਾਗ ਜਾਂ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ; ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (3) ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਘਾਟ ਜਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਹੇਠਾਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨਃ

" 5. ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਭਰੂਣ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ। —

(1) ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ -

(ਏ) ਉਸਨੇ ਸਬੰਧਤ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਪੱਖਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ;

(ਬੀ) ਉਸਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਸੀ) ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਸੰਕੇਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰੂਣ ਦੇ ਲਿੰਗ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ।

6. ਲਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

(ਏ) ਕੋਈ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਆਪਣੇ ਕੇਂਦਰ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰੇਗਾ। ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੀ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ;

(ਅ) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੀ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(ਸੀ) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

41. ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਭਾਵ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਤਹਿਤ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦਾ ਲਿੰਗ। ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

42. ਸਬੰਧਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਗਠਨ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16ਏ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ

" 16ਏ. ਰਾਜ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ। —

(1) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਜ ਹੋਣਗੇਃ -

(1) ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਨਤਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(2) ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨਾ।

(3) ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨਾ।

(4) ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਭੇਜਣਾ; ਅਤੇ

(5) ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਜ ਜੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

(2) ਰਾਜ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ -

(ਏ) ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ, ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਅ) ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸਕੱਤਰ ਜੋ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ, ਪਦੇਨ ਹੋਵੇਗਾ;

(ਸੀ) ਮਹਿਲਾ ਅਤੇ ਬਾਲ ਵਿਕਾਸ, ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦਵਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਦੇਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ;

(ਡੀ) ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ, ਸਾਬਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ;

(ਈ) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰ;

(ਐਫ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਸ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣਗੇਃ -

(1) ਉੱਘੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਹਿਰ।

(2) ਗ਼ੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉੱਘੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਕਾਰਕੁਨਾਂ;

(3) ਉੱਘੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਮਾਹਿਰ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰੋਗ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸੂਤਿਤ ਤੰਤਰ ਦੇ ਮਾਹਿਰ,

(4) ਉੱਘੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਜਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ;

(5) ਉੱਘੇ ਰੇਡੀਓਲੋਜਿਸਟ ਜਾਂ ਸੋਨੋਲੋਜਿਸਟ;

(ਜੀ) ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਸਾਬਕਾ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ,

(3) ਰਾਜ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

43. ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਮੇਟੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਵਜੋਂ, ਮਹਿਲਾ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਉੱਘੀ ਔਰਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 (4) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇਣ, ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲਈ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ, ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਮਾਹਿਰ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਹਰ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਉੱਘੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਕਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਲਿੰਗ ਜਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

17. ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ। -

(1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਰੇਕ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰੇਗੀ।

(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਣੇਪੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਨਿਆ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ|

(3) ਉਪ-ਸੀ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2)-

(ਏ) ਜਦੋਂ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨਃ -

(1) ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਚੇਅਰਪਰਸਨ;

(2) ਮਹਿਲਾ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਉੱਘੀ ਔਰਤ; ਅਤੇ

(3) ਰਾਜ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ (ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਸੋਧ ਐਕਟ, 2002 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁ-ਮੈਂਬਰ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪੱਧਰ ਦੀ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਰੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(ਅ) ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਜੋ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

(4) ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਜ ਹੋਣਗੇ, ਅਰਥਾਤਃ —

(ਏ) ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ, ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ;

(ਅ) ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਅਤੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ;

(ਸ) ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ;

(ਡੀ) ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ;

(ਈ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ' ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ, ਖੁਦ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ;

(ਐਫ) ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਜਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਨਤਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ;

(ਜੀ) ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ;

(ਐਚ) ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨਾ;

(ਆਈ) ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ|

(5) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਹਰੇਕ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹੋਣਗੇ।

(6) ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ

(ਅ) ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ, ਆਬਸਟਰਿਸ਼ਿਅਨ, ਪੀਡੀਆਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਸਿਸਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਮਾਹਰ;

(ਅ) ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਹਰ;

(ਸੀ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ;

(ਡੀ) ਤਿੰਨ ਉੱਘੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਏ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣਗੇ।

(7) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਲਿੰਗ ਜਾਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੇਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ|

(8) ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(9) ਉਹ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਹ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

44. ਧਾਰਾ 17ਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ, ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਈ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰਾਂ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਲੀਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

45. ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 20 (2) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਲੰਘਣਾ

ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਲੀਨਿਕ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ 21 ਹੇਠਾਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨਃ

20. ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ। (1) ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(2) ਜੇ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂ ਕਲੀਨਿਕ, ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਲੱਗੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇਕਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ।

21. ਅਪੀਲ - ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ, ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ

(1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਕੇਂਦਰੀ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ; ਅਤੇ

(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਰਾਜ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ,

ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ "।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

46. ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਸਬੰਧਤ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਉਲੰਘਣਾ.

47. ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 (1) ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੱਕੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ, ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਲਈ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਇਮੇਜਿੰਗ ਕਲੀਨਿਕ ਆਦਿ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲ ਸੀ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 4 (2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 23 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ 24 ਹੇਠਾਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨਃ

" 23. ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ। - (1) ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ, ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ

ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਂਦਰ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਂਦਰ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਨਰੇਰੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੈਦ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੀ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਥਾਈ ਤੌਰ' ਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ।

(3) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਮੇਜਿੰਗ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ, ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ, ਸੋਨੋਲੋਜਿਸਟ ਜਾਂ ਇਮੇਜਿੰਗ ਮਾਹਰ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੈਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੈਦ ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

24. ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੈਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 (1872 ਦਾ 1), ਅਦਾਲਤ ਇਹ

ਮੰਨੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਧਾਰਾ 23 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

48. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਹਰ ਦਿਨ ਲਈ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

49. ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸੰਗੀਨ, ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੰਪਾਊਂਡੇਬਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

" 27. ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸੰਗੀਨ, ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੰਪਾਊਂਡੇਬਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। - ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਅਪਰਾਧ ਸੰਗੀਨ, ਗ਼ੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਕੰਪਾਊਂਡੇਬਲ ਹੋਵੇਗਾ।

50. ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ; ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਨੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ। ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ | ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਧਾਰਾ ੨੯ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਪਏਗਾ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ

ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 30 ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਆਦਿ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31 ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ |

51. ਧਾਰਾ 32 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

52. ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

9. ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ਼।

(1) ਮੋਬਾਈਲ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ, ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਅਤੇ ਇਮੇਜਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਸਮੇਤ ਹਰੇਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਅਤੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਰਦਾਂ ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤੇ, ਪ੍ਰੀ-ਨੈਟਲ ਡਾਇਗਨੇਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਟਲ ਡਾਇਗਨੇਸਟਿਕ ਟੈਸਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਟੈਸਟ ਵਾਸਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ

(2) ਹਰੇਕ ਆਣੁਵਾਂਸ਼ਿਕ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਵਾਲੀ ਹਰੇਕ ਔਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ, ਫਾਰਮ ਡੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

(3) ਹਰੇਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਡਾਇਗਨੈਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ/ਤਕਨੀਕ/ਟੈਸਟ, ਫਾਰਮ ਈ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਹਰੇਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਇੱਕ ਮੋਬਾਈਲ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ, ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ/ਤਕਨੀਕ/ਟੈਸਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਫਾਰਮ ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) ਚੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਨਵੀਨੀਕਰਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸਥਾਈ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਾਰਮ ਐਚ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਰਮਚਾਰੀ, ਸਥਾਨ, ਪਤੇ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵੀ ਸਥਾਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਜੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ।

(6) ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਸਬੰਧਤ-ਰਿਕਾਰਡ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਰੂਪ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਸੂਖਮ ਤਸਵੀਰਾਂ, ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਪਲੇਟਾਂ ਜਾਂ ਸਲਾਈਡਾਂ, ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ, ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਇਮੇਜਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੌਂਸਲਿੰਗ, ਪ੍ਰੀ-ਨੇਟਲ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਨੇਟਲ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਸਟ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ, ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(7) ਜੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਇਮੇਜਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਿਊਟਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਉਪਕਰਣਾਂ ਉੱਤੇ ਰਿਕਾਰਡ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿਡ ਕਾਪੀ, ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(8) ਹਰੇਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ, ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਅਤੇ ਇਮੇਜਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭੇਜੇਗਾ। ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹਰੇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ/ਤਕਨੀਕਾਂ/ਟੈਸਟ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ "।

ਨਿਯਮ 9 ਜੈਨੇਟਿਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਰਦਾਂ ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤੇ ਸੀਰੀਅਲ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੌਂਸਲਿੰਗ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਸਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਜਿਹੀ ਕੌਂਸਲਿੰਗ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਨਿਯਮ 9 (2) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9 (4) ਉਸ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ| ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ/ਤਕਨੀਕ/ਟੈਸਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ 10 ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10 (1ਏ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦੇ ਭਰੂਣ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰੂਣ ਦਾ ਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਨਿਯਮ 19 ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ', ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ, ਹੇਠਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨਃ

" ਫਾਰਮ ਐੱਫ

ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ/ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ/ਇਮੇਜਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਦੁਆਰਾ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਫਾਰਮ

1. ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ/ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ/ਇਮੇਜਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ।

2. ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ

3. ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ

4. ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਲਿੰਗ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ

5. ਪਤੀ/ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ

6. ਟੈਲੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਪਤਾ। ਨਹੀਂ, ਜੇ ਕੋਈ

7. (ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ)/ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ (ਰੈਫਰਲ ਨੋਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ)/ਸਵੈ-ਰੈਫਰਲ|

8. ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਮਾਹਵਾਰੀ/ਹਫ਼ਤੇ

9. ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੈਨੇਟਿਕ/ਮੈਡੀਕਲ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ (ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੋ)

ਨਿਦਾਨ ਦਾ ਅਧਾਰ

(ਏ) ਕਲੀਨਿਕਲ

(ਬੀ) ਬਾਇਓ-ਕੈਮੀਕਲ

(ਸੀ) ਸਾਇਟੋਜੈਨੇਟਿਕ

(ਡੀ) ਹੋਰ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੇਡੀਓਲੋਜੀਕਲ, ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਆਦਿ)

10. ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਿਦਾਨ ਲਈ ਸੰਕੇਤ

ਏ. ਪਿਛਲੇ ਬੱਚੇ/ਬੱਚੇ:

(1) ਕ੍ਰੋਮੋਸੋਮਲ ਵਿਕਾਰ

(2) ਪਾਚਕ ਵਿਕਾਰ

(3) ਜਮਾਂਦਰੂ ਵਿਸੰਗਤੀ

(4) ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜ

(5) ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨੋਪੈਥੀ

(6) ਲਿੰਗ ਸਬੰਧੀ ਵਿਕਾਰ

(7) ਸਿੰਗਲ ਜੀਨ ਡਿਸਆਰਡਰ

(8) ਕੋਈ ਹੋਰ (ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ)

ਬੀ. ਮਾਂ ਦੀ ਉਮਰ (35 ਸਾਲ)

ਸੀ. ਮਾਂ/ਪਿਤਾ/ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨੂੰ ਜੈਨੇਟਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ (ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ)

ਡੀ. ਹੋਰ (ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੋ)

11. ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ (ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ/ਰੇਡੀਓਲੋਜਿਸਟ/ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਦੇ ਨਾਲ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀਤਾ।

ਗ਼ੈਰ-ਹਮਲਾਵਰ

(1) ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ (ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ)

[ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਲਈ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ]

ਹਮਲਾਵਰ

(2) ਐਮਨਿਓਸੈਂਟੇਸਿਸ

(3) ਕੋਰੀਓਨਿਕ ਵਿੱਲੀ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ

(4) ਭਰੂਣ ਦੀ ਬਾਇਓਪਸੀ

(5) ਕੋਰਡੋਸੈਨਟੇਸਿਸ

(6) ਕੋਈ ਹੋਰ (ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੋ)

12. ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਚੀਦਗੀ-ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੋ

13. ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਟੈਸਟਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

(1) ਕ੍ਰੋਮੋਸੋਮਲ ਅਧਿਐਨ

(2) ਬਾਇਓਕੈਮੀਕਲ ਅਧਿਐਨ

(3) ਅਣੂ ਅਧਿਐਨ

(4) ਪ੍ਰੀ-ਇੰਪਲੈਂਟੇਸ਼ਨ ਜੈਨੇਟਿਕ ਡਾਇਗਨੋਸਿਸ

14. ਦਾ ਨਤੀਜਾ

(1) ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਵੇਰਵੇ ਦਿਓ)

(2) ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸਧਾਰਣ/ਅਸਧਾਰਨ (ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ)।

15. ਮਿਤੀਆਂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

16. ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਹਮਲਾਵਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ)

17. ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

18. 18. ਕੀ ਐੱਮ. ਟੀ. ਪੀ. ਦੀ ਸਲਾਹ/ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

19. ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐੱਮ. ਟੀ. ਪੀ. ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਮਿਤੀ.....ਨਾਮ, ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ

ਸਥਾਨ..... ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ/ਰੇਡੀਓਲੋਜਿਸਟ/ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕਲੀਨਿਕ

ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਮੈਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ..... (ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ) ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ/ਚਿੱਤਰ ਸਕੈਨਿੰਗ ਆਦਿ ਕਰਵਾ ਕੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰੂਣ ਦਾ ਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ।

ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦੇ ਦਸਤਖਤ/ ਥੱਪੜ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ

ਥੰਪ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਡਾਕਟਰ/ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗਰਾਫੀ/ਚਿੱਤਰ ਸਕੈਨਿੰਗ

ਮੈਂ..... (ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ/ਚਿੱਤਰ ਸਕੈਨਿੰਗ) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ 'ਤੇ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ/ਚਿੱਤਰ ਸਕੈਨਿੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ..... (ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ), ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਭਰੂਣ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ/ਚਿੱਤਰ ਸਕੈਨਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ/ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ/ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ/ਇਮੇਜਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ

ਅਹਿਮ ਟਿੱਪਣੀਆਂ:

(1) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਦਾ ਸੰਕੇਤ/ਸਲਾਹ/ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੁਚੇਨ ਮਸਕੂਲਰ ਡਿਸਟ੍ਰੋਫੀ, ਹੀਮੋਫੀਲੀਆ ਏ ਅਤੇ ਬੀ, ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਦਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦਾ ਲਿੰਗ

(2) ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸੂਚੀ ਹੈ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਲਈ ਸੰਕੇਤ

(1) ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਰੱਭਾਸ਼ਯ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਐਕਟੋਪਿਕ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ।

(2) ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ (ਮਿਤੀ)।

(3) ਭਰੂਣ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਰਿਓਨੀਸਿਟੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ।

(4) ਗਰਭ ਨਿਰੋਧਕ ਅਸਫਲਤਾ/ਐਮਟੀਪੀ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈਯੂਸੀਡੀ ਇਨ-ਸੀਟੂ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕੀ ਗਰਭਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਗਰਭਅਵਸਥਾ।

(5) ਯੋਨੀ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਗਣਾ/ਲੀਕ ਹੋਣਾ।

(6) ਗਰਭਪਾਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ।

(7) ਸਰਵਾਈਕਲ ਨਹਿਰ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਓ. ਐੱਸ. ਦੇ ਵਿਆਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ।

(8) ਗਰੱਭਾਸ਼ਯ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਐਮੇਨੋਰੀਆ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ।

(9) ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਐਡੀਨੇਕਲ ਜਾਂ ਗਰੱਭਾਸ਼ਯ ਵਿਵਹਾਰ/ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ।

(10) ਕ੍ਰੋਮੋਸੋਮਲ ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ, ਭਰੂਣ ਦੇ ਢਾਂਚਾਗਤ ਨੁਕਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ।

(11) ਭਰੂਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ।

(12) ਸ਼ਰਾਬ ਐਮਨਿ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ।

(13) ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸਵ/ਝਿੱਲੀ ਦਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਟਣਾ।

(14) ਪਲੇਸੈਂਟਲ ਸਥਿਤੀ, ਮੋਟਾਈ, ਗਰੇਡਿੰਗ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ (ਪਲੇਸੈਂਟਾ ਪ੍ਰੀਵੀਆ, ਰੈਟ੍ਰੋਪਲੈਸੈਂਟਲ ਹੈਮਰੇਜ, ਅਸਧਾਰਨ ਪਾਲਣਾ ਆਦਿ) ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ।

(15) ਨਾਭੀਨਾਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਸੰਮਿਲਨ, ਨੱਕਲ ਘੇਰਾਬੰਦੀ, ਨਾੜੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਗੰਢ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ।

(16) ਪਿਛਲੇ ਸਿਜ਼ੇਰੀਅਨ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਗਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ।

(17) ਭਰੂਣ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਮਾਪਦੰਡਾਂ, ਭਰੂਣ ਦੇ ਭਾਰ ਅਤੇ ਭਰੂਣ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ।

(18) ਕਲਰ ਫਲੋ ਮੈਪਿੰਗ ਅਤੇ ਡੁਪਲੈਕ ਡੋਪਲਰ ਅਧਿਐਨ।

(19) ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਗਾਈਡਡ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਮਾਪਤੀ ਬੀ, ਬਾਹਰੀ ਸੇਫਾਲਿਕ ਸੰਸਕਰਣ ਆਦਿ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਫਾਲੋ-ਅਪ।

(20) ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਸੰਬੰਧੀ ਹਮਲਾਵਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਰੀਓਨਿਕ ਵਿਲਸ ਸੈਂਪਲਿੰਗ (ਸੀ. ਵੀ. ਐੱਸ.), ਐਮਨਿਓਸੈਂਟੀਸ, ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ, ਗਰੱਭਸਥ

ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦੀ ਬਾਇਓਪਸੀ, ਐਮਨਿਓਇਨਫਿਊਜ਼ਨ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਰੱਭਾਸ਼ਯ ਨਿਵੇਸ਼, ਸ਼ੰਟ ਲਗਾਉਣ ਆਦਿ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

(21) ਅੰਤਰ-ਭਾਗੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ

(22) ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਡਾਕਟਰੀ/ਸਰਜੀਕਲ ਸਥਿਤੀਆਂ।

(23) ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖੋਜ/ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨ।

ਕਿਸੇ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦੀ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਐਫ ਵਿੱਚ ਕਲੀਨਿਕ/ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

53. ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਹੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਮੈਡੀਕਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਐੱਮ. ਸੀ. ਆਈ.) ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਤਹਿਤ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ (ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕੰਡਕਟ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ) ਨਿਯਮ, 2002 ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਡਾਕਟਰ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜੀ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੈ। ਐੱਮ. ਸੀ. ਆਈ. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 1.3 ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ

" 1.3 ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਃ

1.3. 1 ਹਰੇਕ ਡਾਕਟਰ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਾਕਟਰੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪੈਂਡਿਕਸ 3 ਵਜੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

1. 3.2. ਜੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 72 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

1.3. 3 ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੇਗਾ। ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਪਛਾਣ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇਗਾ। ਉਹ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇਗਾ। ਪਤਾ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਪਛਾਣ ਚਿੰਨ੍ਹ। ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅੰਤਿਕਾ 2 ਵਾਂਗ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

1.3. 4 ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਿਊਟਰਾਈਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

54. ਅਧਿਆਇ 7 ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ 7.1 ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 7.2 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ 72 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.6 ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਅਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

" 7. ਭੁੱਲ

ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੰਮ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

7.1 ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ: ਜੇ ਉਹ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ।

7.2 ਜੇ ਉਹ ਨਿਯਮ 1.3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ 72 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਰੀਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਨਿਯਮ 1.3.2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

*** *** ***

7.6 ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਟੈਸਟ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਟੈਸਟ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਹੇ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਟਰਮੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਗਰਭਅਵਸਥਾ ਐਕਟ, 1971 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਗਰਭਅਵਸਥਾ ਦੇ ਅੰਤ ਲਈ ਹੋਰ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ| ਸਾਧਾਰਨ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਦੇ ਗਰਭਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਜੋ ਕਿ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

55. ਐੱਮ. ਸੀ. ਆਈ. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

" 8. ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈ

8.1 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਦਨਾਮ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਦਨਾਮ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ' ਈ 'ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ| ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰਾਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

8.2 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲਣ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ, ਉਚਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿਓ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾਮ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ। ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰੈੱਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਡੀਕਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ/ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ/ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

56. ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮੇਸੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2015 ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਾਰਮਾਸਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

" 6.2 ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ। —

(ਏ) ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਾਰਮਾਸਿਸਟ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਾਕਟਰੀ/ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਾਰਮੇਸੀ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਅਪੈਂਡਿਕਸ II ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਅ) ਜੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ/ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 72 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(ਸੀ) ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ/ਨੁਸਖ਼ੇ ਵਾਲੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਿਊਟਰਾਈਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ”

57. ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮਨੁੱਖੀ ਅੰਗਾਂ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1994 ਅਤੇ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਅੰਗਾਂ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂ ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈਃ

" 20. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਸਜ਼ਾ। ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

58. ਮੈਡੀਕਲ ਟਰਮੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਪ੍ਰੈਗਨੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1971 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੰਧੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ.

59. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਐਕਟ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ.1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਦਾ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਰਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਸ

ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ 35 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (3) (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹੋ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਪਤੀ/ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਪਤਾ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਪਛਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਦੇ ਲੜੀਵਾਰ ਨੰਬਰ 8 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਡੀ ਲਈ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਅਵਧੀ/ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਜਾਂਚਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਹੈ। ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 9 'ਤੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੈਨੇਟਿਕ/ਮੈਡੀਕਲ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ E ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (3) (4) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ। ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ.10 ਉੱਤੇ ਫਾਰਮ ' ਐੱਫ' ਲਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (2) ਅਤੇ 4 (3) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9 ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਭਾਵੇਂ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਹਮਲਾਵਰ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਟੈਸਟ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸੂਚੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਕਲਰਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਜੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਯੋਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ' ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਦਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ

ਗਲਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਨੂੰ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ/ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ/ਰੇਡੀਓਲੋਜਿਸਟ/ਪੀਡੀਆਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ/ਕਲੀਨਿਕ/ਸੈਂਟਰ/ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸੰਕੇਤ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੈਰੋਮੀਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਾਰਮ ਭਰਨਾ ਕਲਰਕ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੱਤ ਦੇ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਹੈ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟੈਸਟ ਕਰਨਾ ਭਾਵ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ/ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ/ਰੇਡੀਓਲੋਜਿਸਟ/ਪੀਡੀਆਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ/ਕਲੀਨਿਕ/ਸੈਂਟਰ/ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰਨ ਲਈ। ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਸੀਡੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਉਹ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭਰੇ ਬਿਨਾਂ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਊਂਟਰ ਚੈੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੈਰੋਮੀਟਰ ਜਾਂ ਮਾਪਦੰਡ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9 (4) ਇਹ ਵੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਨੂੰ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਭਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ, ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਰੈਫਰਲ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕੇਤਕ ਸੂਚੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਤਕਨੀਕੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੂਰਾ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਢੁਕਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

60. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਾਰਮ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਟੈਸਟ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਡਾਇਗਨੈਸਟਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਗਰੱਭਸਥ ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ/ਟੈਸਟ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ/ਇਮੇਜਿੰਗ ਸੈਂਟਰ/ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿੱਚ ਰੈਫਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਦਾਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਮੈਡੀਕਲ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਦੇ ਬਿੰਦੂ 15 'ਤੇ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ/ਇਮੇਜਿੰਗ ਸੈਂਟਰ/ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਲੀਨਿਕ ਨੂੰ ਰੈਫਰਲ ਸਲਿੱਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ/ਟੈਸਟ/ਤਕਨੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਜੈਨੇਟਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ

ਟਰੈਕ/ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਇਕੱਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਕਸਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 4,5,6 ਅਤੇ 18 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਰਧਾਰਣ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

61. ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ ਨੇ ਪਾਣੀਪਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਨੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਆਈ. ਵੀ. ਐੱਫ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ 10.10.2013 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਰੀਮਾਈਂਡਰਾਂ 'ਤੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਿਤੀ 27.11.2014 ਦੀ ਤੇਰਵੀਂ ਯਾਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2.2.2015 ਉੱਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਸਟੱਡੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ

" ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕੇਂਦਰ 'ਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਈਵੀਐਫ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ 10.10.2013 ਨੂੰ ਅਤੇ 6.3.2014, 14.3.2014 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ, 20.3.2014, 21.3.2014, 25.3.2014, 28.3.2014, 31.3.2014 ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 27.11.2014 ਨੂੰ 13ਵੇਂ ਯਾਦ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ|

ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ

ਏ. ਫਾਰਮ ਨੰ. 9338 , ਇਨ-ਵਿਟਰੋ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ (ਆਈ. ਵੀ. ਐੱਫ.) 4 ਗਰਭਪਾਤ ਦੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਾਲੇ 2 ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬੀ. ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 9700 ਵਿੱਚ, 8 ਲੜਕੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਈਵੀਐਫ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ|

ਸੀ. ਫਾਰਮ ਨੰ. 10385 , 7 ਬੱਚੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ ਸੰਤੋਸ਼ ਨੂੰ ਆਈ. ਵੀ. ਐੱਫ. ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਐੱਫ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ। ਫਾਰਮ ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ ਹਮਲਾਵਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ/ਚੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਡੀ. ਫਾਰਮ ਨੰ. 10389 , 3 ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਈ. ਵੀ. ਐੱਫ. ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਫਾਰਮ ਐੱਫ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਗਿਆ।

ਈ. ਫਾਰਮ ਨੰ. 9338 , ਔਰਤ ਦੇ 2 ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਅਤੇ 6 ਬੱਚੇ ਸਨ। ਗਰਭਪਾਤ, ਅਤੇ ਆਈਵੀਐੱਫ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

ਐਫ. ਫਾਰਮ ਨੰ. 9700 , 8 ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਈ. ਵੀ. ਐੱਫ. ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਵੀ. ਐੱਫ. ਕਿਉਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਮੂਨੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਕਿਉਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਫੋਨ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਫਾਰਮ ਐੱਫ ਵਿੱਚ, ਗਲਤ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਪਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਫਾਰਮ ਐੱਫ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਅਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੈਫਰਲ ਸਲਿੱਪ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਐੱਫ 'ਤੇ ਅੰਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਕਈ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਗਾਇਬ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਗਵਾਹ ਡਾਕਟਰ/ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਆਈ. ਵੀ. ਐੱਫ. ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿਮਤੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

62. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਰੀਜ਼ ਜੋ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿੰਗ ਚੋਣ/ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤਕਨੀਕਾਂ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਦਾਨ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਿਰਵਿਘਨ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ|

63. ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਗੈਰ-ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਸੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਫੋਨ ਨੰਬਰ ਵਾਲੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼, ਪਤੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪਛਾਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਅਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਗਾਇਬ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਭਰਨ ਨੂੰ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਫਾਰਮ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 5 ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਫਾਰਮ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ ਲਿੰਗ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਮਾਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ/ਸਹੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

64. ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕੁੱਝ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਸਨ। ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਚ 68 ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਲਿੰਗ ਚੋਣਵੇਂ ਗਰਭਪਾਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 40 ਲੱਖ 60 ਹਜ਼ਾਰ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਜਨਮ ਵੇਲੇ ਲਾਪਤਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

65. ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਸਿਹਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2016) 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 265, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

46. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ 2014 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਬੀ ਨੰਬਰ 575 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਆਈ. ਐੱਮ. ਏ.) ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3-ਏ, 4,5,6,7,16,17,20,23,25,27 ਅਤੇ 30 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9 (4), 10 ਅਤੇ ਫਾਰਮ "ਐੱਫ" (ਫੁਟ-ਨੋਟ ਸਮੇਤ), ਜੋ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ 'ਅਖੌਤੀ ਲਾਗੂਕਰਨ' ਦੀ ਆੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਡਿਫਾਲਟ ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਛੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ "ਐੱਫ" ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਲੀਨਿਕਲ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ (ਤਿੰਨ

ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ) ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐੱਨ. ਏ. ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ। (ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ) ਜਾਂ ਫਾਰਮ "ਐੱਫ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਲਮ ਛੱਡਣਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਐੱਫ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਮਝੌਤਾ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਹਰੇਕ ਕੇਸ/ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ' ਤੇ, ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀਕਲ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਥਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਢੁਕਵੇਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਾਪਦੰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਪੀ. ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਨ. ਡੀ. ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪੀ. ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਨ. ਡੀ. ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਾ 6,23,27 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 7,17,23 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ/ਅਪਵਾਦ।

47. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ। ਸਾਡਾ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਥਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

66. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਹੈ। ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਇਨਕੁਆਇਰੀ ਇਨ ਇਨਕੁਆਇਰੀ ਇਨ ਹੈਲਥ ਐਂਡ ਅਲਾਈਡ ਥੀਮਜ਼ (ਸੀ.ਈ.ਐੱਚ.ਏ.ਟੀ.) ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2001) 5 ਐਸਸੀਸੀ 577, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

3. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਪੀ. ਐੱਨ. ਡੀ. ਟੀ. ਐਕਟ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਪੀ. ਐੱਨ. ਡੀ. ਟੀ. ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਬੰਧਤ ਐੱਫ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਉੱਘੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਲੀ ਜੇ. ਸੋਰਾਬਜੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪੀ. ਐੱਨ. ਡੀ. ਟੀ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨਃ

II. ਕੇਂਦਰੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ (ਸੀਐੱਸਬੀ) ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼

1. ***

2. ***

3. ਸੀਐੱਸਬੀ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉੱਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਐੱਸਬੀ ਨੂੰ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਰਿਟਰਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਲੀਆ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈਃ

(1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ;

(2) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ;

(3) ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗ਼ੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

(4) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ;

(5) ਆਯੋਜਿਤ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਉੱਥੋਂ ਵਹਿ ਰਹੇ ਹਨ "।

67. ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਸਿਹਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਭਾਰਤ, (2013) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ:

" 9.4 . ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕੌਂਸਲਿੰਗ ਗਰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਂਦਰਾਂ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕਾਂ, ਬਾਂਝਪਨ ਕਲੀਨਿਕਾਂ, ਸਕੈਨ ਸੈਂਟਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਫਾਰਮ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਕਾਪੀਆਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 (8) ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

9.6 . ਸਾਰੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰਾਂ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀਆਂ, ਕਲੀਨਿਕਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ ਏ, ਈ, ਐਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

68. ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਓ ਮੋਟੂ ਬਨਾਮ. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (2009) 1 ਗੁਜਰਾਤ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 64 ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਹੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

" 5. ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਐਨ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਅਤੇ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਣੀ ਹੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ।

*** *** ***

7. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਵਿਸਥਾਰਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ| ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 4, 5 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਪ੍ਰੀ-ਨੈਟਲ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਨੈਟਲ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਸਟਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਵਿਸਥਾਰਤ ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ | ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲਟਰਾ-ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ |

8. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਲਟਰਾ-ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਅਲਟਰਾ-ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ-ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। 5 ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 6 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 8. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਗਲਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 5 ਜਾਂ 6. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਘਾਟ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਮਨਾਹੀ ਜੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਲੀਨਿਕ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰੋ। ਐਕਟ ਦੇ. ਜਿੱਥੇ, ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ। ਸੈਕ. 4 , ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। 5 ਜਾਂ 6 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਅਲਟਰਾ-ਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ 6 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਘਾਟ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ' ਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੰਭਾਵਤ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (3) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੈਕ. 4 ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਜਾਂ 6 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਜਾਂ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਅਨੁਮਾਨ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਉੱਭਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਭਰੇਗੀ। ਇਹ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਿੱਚ

ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਜਾਂ 6 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਵੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਘਾਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਜਾਂ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘਾਟ ਜਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

69. ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਜੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਗਿਆਨ, ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਮਿਤ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2013) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 745, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈਃ

18. ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਬਨਾਮ ਜਸਟਿਸ ਐਸਆਰ ਤੇਂਡੋਲਕਰ, ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 538 ਅਤੇ ਬੁੱਧਨ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਬੁੱਧਨ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 191, ਲੇਖਕ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਕੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਦੂਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, 2006) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ: (ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਕੇਸ, ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 547-48 ਪੈਰਾ 11)

"(ਏ) **

(ਅ) ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਝ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ;

(ਸੀ) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭੇਦਭਾਵ ਢੁਕਵੇਂ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ;

(ਡੀ) * *

(ਈ) ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਗਿਆਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਐਫ) * *

70. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਾਰਮ ਐਫ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐਂਟਰੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

71. ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਘਟਦਾ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਹਮਦਰਦ ਦਵਾਖਾਨਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1960 ਐੱਸ. ਸੀ. 554 ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨਃ

" 8. ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 3 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਛੇਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ

ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ, ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੇ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ; ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ। ਲਿਮਟਿਡ ਵੀ. ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, 1955-ਸੀ 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 603 ਪੀਪੀ. 632 , 633 ((ਐੱਸ) ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1955 ਐੱਸ. ਸੀ. 661 ਪੀ. 674) ; ਆਰ. ਐਮ. ਡੀ. ਚਮਰਬਾਗਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, 1957 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 930 ਪੀ. 936 : ((ਐੱਸ) ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1957 ਐੱਸ. ਸੀ. 628 ਪੀ. 631) ; ਮਹੰਤ ਮੋਤੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਪੀ. ਸਾਹੀ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1959 ਐੱਸ. ਸੀ. 942 ਪੀ. 948 .

9. ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤਜ਼ਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਜਬ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਮਾਨ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਚਰਣਜੀਤ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, 1950 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 869: (ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1951 ਐਸ. ਸੀ. 41); ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐੱਫ. ਐੱਨ. ਬੁਲਸਰਾ, 1951 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 682 ਪੀ. 708 : (ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1951 ਐਸ. ਸੀ. 318 ਪੀ. 326); ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1959 ਐਸ. ਸੀ. 942 "।

72. ਜਿਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਦੇ ਜਨਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਮਰਦ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 39ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 51ਏ (ਈ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਉੱਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ

ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿੰਗ ਚੋਣ' ਜੀ '' ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

73. ਐੱਮ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰਾਜ ਬੋਕਾਰੀਆ ਬਨਾਮ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. (ਸੀ) 2010 ਦਾ ਨੰਬਰ.795), ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"11. ਐਮਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਰਭਅਵਸਥਾ 20 ਹਫਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਐਮਟੀਪੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਟਰਮ ਪ੍ਰਸਵ ਲਈ ਜਾਣ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਰਾਏ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਚਾਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 6 ਅਕਤੂਬਰ 2003 ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜਣੇਪੇ ਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਟਰਮ ਲਾਲਚ ਦੇਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੀ-ਟਰਮ ਇੰਡਿਊਸਡ ਡਿਲਿਵਰੀ 8 ਅਕਤੂਬਰ 2003 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 5 (1) ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 (1), 2003 ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ । ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਮਿਆਦ ਦੇ ਲਾਲਚ ਲਈ ਜਾਣਾ ਜਿੱਥੇ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ 20 ਵੇਂ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਈ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਐਮ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 2003 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 5 (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਏ ਦਾ ਗਠਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ

ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਕੱਲਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਕ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

74. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ-ਸੁਸਾਇਟੀ, ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਰੁਣ ਭੰਡਾਰੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2013) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 801, ਉੱਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਰਿਆ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

" 22. ਜੀ. ਵੀ. ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਐੱਲ. ਐੱਚ. ਵੀ. ਪ੍ਰਸਾਦ, (2000) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 693, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ (ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ ਪੀ. 696-97 , ਪੈਰਾ 7)

" 7. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 415 ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ' ਜਾਂ 'ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਨਾਲ' ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਭਾਵ, ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਲਾਲਚ ਬੇਈਮਾਨ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਲਾਲਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਸਵੰਤਰਾਈ ਮਣੀਲਾਲ ਅਖਾਨੀ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਰਾਜ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1956 ਐਸ. ਸੀ. 575, ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਇਰਾਦਾ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ 'ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ' ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਾਦੇਓ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਬਲਯੂ. ਬੀ., ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1954 ਐਸ. ਸੀ. 724 ਦਾ ਰਾਜ, ਕਿ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲਾਲਚ ਸੀ"।

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਰੱਖਣਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਫਾਰਮ ਡੀ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਬੇਈਮਾਨ,

ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

75. ਡਾ. ਸੁਭਾਸ਼ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਮਹਾਜਨ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2018) 6 ਈ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 454, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨਾਲ ਅਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਫਿਲਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਮੂਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਸਮੀਕਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈਃ

" 12. ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਐਕਟ, ਕਈ ਅਪਰਾਧ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਠੋਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਸੰਸਕਰਣ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਸੰਸਕਰਣ ਕਈ ਵਾਰ ਸਵੈ-ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਣਚਾਹੇ ਇੱਕਪਾਸੜ ਸੰਸਕਰਣ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਸਦੀਕ ਜਾਂ ਠੋਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਖੋਹ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਿਰਪੱਖ, ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 41 (1) (ਬੀ) ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ "ਭਰੋਸੇਯੋਗ" ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਾ 41 ਅਤੇ 41-ਏ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ

ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੀਕਰਨ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋਡੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, 1993 ਸਪੱਸ਼ਟ (2) ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 497 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਦਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, 2001 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਆਲ 973, ਅਦਰੀ ਧਰਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਡਬਲਯੂ. ਬੀ., (2005) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 303, ਟਾਟਾ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਾਮਰ ਕਸਟਮਜ਼, (2015) 11 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 628; ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਸਰਨ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ., (1981) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 143. ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨਾਲ ਅਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 141 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਫਿਲਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

*** *** ***

31. ਅਸੀਂ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਵਜੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 14,19 ਅਤੇ 21 ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੀ ਕਥਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ

ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੂਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਵਾਈ। ਆਰਟੀਕਲ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।

*** *** ***

53. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼. ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਦਾਲਤ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਪਾਤਕਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ।

" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 21 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਏ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ। ਬਹੁ-ਮੈਂਬਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਧਾਰਾ 17 (3) (ਏ) ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 (6) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁ-ਮੈਂਬਰ ਕਮੇਟੀ ਵੀ ਹੈ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ

ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ।

76. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (1996) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 648'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈਃ ,

" 43. ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆਵਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਮਲੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜੋ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਜਾਂ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ ਜਾਂ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਪਰਾਧ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਬੀ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸਹੀ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

77. ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2016) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 221 , ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 19 ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 499 ਨੂੰ ਗੈਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ

ਹੈ। ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰੋ|

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈਃ

9.3 . ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 499 ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਰੋਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ "ਜਨਤਕ ਭਲਾਈ" ਸ਼ਬਦ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਮਿਆਰ ਜਾਂ ਆਦਰਸ਼ ਜਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉੱਤੇ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

9.4 . " ਵਾਜਬ "ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਤੰਤਰ ਭਾਰਤ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ, ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਗਣਰਾਜ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਗ਼ੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਲਈ, ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ ਤਰਕਹੀਣ ਬਣ ਜਾਓ।

*** *** ***

10.3 . ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਢਾਂਚਾਗਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 499 ਅਤੇ 500 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (2) ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ

ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਬਹਿਸ, ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਲੌਤਾ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ "ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਧਾਂਤ" ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਅੰਤਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। "ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਧਾਂਤ" ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਸਿੱਧੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ।

*** *** ***

17.2 . ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 19 ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਨੁਛੇਦ 19 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਆਰਟੀਕਲ 19 (1) (ਏ) ਨਿਰੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਛੇਦ 19 (2)। ਧਾਰਾ 19 (2) ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 19 (2) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਟਕਰਾਅ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ (1) ਵੱਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 19 (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬਾਰੇ ਆਰਟੀਕਲ 19

(2) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਵੱਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ 'ਸੀ' ਦੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

18.2 . ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 499 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ। ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰੇ, ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਜਾਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

76. ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 499 ਅਤੇ 500 ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਐੱਫ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 3 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14,19 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਆਰਟੀਕਲ 19 (1) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਅਪਰਾਧ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਉਹ ਸਿਵਲ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 499, ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਏ)

ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 19 (2) ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈਃ ((1) ਧਾਰਾ 19 (2) ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸਾਂਝਾ ਧਾਗਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।" ਮਾਣਹਾਨੀ "ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ" ਮਾਣਹਾਨੀ "ਦੂਰ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੂਰ ਤੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

90. ਆਰ. ਸਾਈ ਭਾਰਤੀ ਬਨਾਮ. ਜੇ. ਜੈਲਾਲਤਾ, (2004) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 9, ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ (ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ ਪੀ. 54- 55 , ਪੈਰਾ 56)

" 56. ਅਪਰਾਧ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਾਜਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਇੱਕ ਉੱਘੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿਗਿਆਨੀ ਗਰਾਫਾਲੋ ਨੇ "ਅਪਰਾਧ" ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਃ

‘ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਅਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਭਾਵਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਪ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ|

ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿਃ .....

ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਅਨੈਤਿਕ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹਨ

ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਦਾਨੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਘੋਰ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਨਿੰਦਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਤੋੜਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਲਈ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਭਰ ਚਾਵਲ ਖਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭੁੱਖੇ ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਭੈੜਾ ਆਦਮੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਵਲ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

96. ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਣਹਾਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਸਮੂਹਕ ਮੁੱਲ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਸਿਆਣਪ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਿਆਣਪ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੇ| ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਹੱਦ ਅਤੇ ਫੈਰੀਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸੰਤੁਲਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਸਭ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

127. ਸਹਾਰਾ ਇੰਡੀਆ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਈ. ਬੀ. ਆਈ. (2012) 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 603, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਆਰਟੀਕਲ 19 (2) ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ

ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰੇਨ ਬਨਾਮ ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1954 ਐਸ. ਸੀ. 224 ਵਿੱਚ"ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ" ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਨ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਭੈੜਾ, ਅਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਕੰਮ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਆਰ. ਸਾਈ ਭਾਰਤੀ ਬਨਾਮ. ਜੇ. ਜੈਲਾਲਤਾ (ਉੱਪਰ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਅਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨੇੜਲਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਈ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇਹੋ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

78. ਸ਼੍ਰੇਆ ਸਿੰਘਲ ਬਨਾਮ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2015) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਐਕਟ, 2000 ਦੀ ਧਾਰਾ 66-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈਃ

55. ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ| ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰੋ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੇਧ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਸੇਰ ਬਨਾਮ ਯੂਟਾ, 92 ਐਲ ਐਡੀ 562ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਯੂਟਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਨੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ।

59. ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦੰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਰੱਦ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਆਚਰਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

66. ਸੰਘੀ ਸੰਚਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਫੌਕਸ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸਟੇਸ਼ਨਜ਼ ਇੰਕ., 132 ਐਸ ਸੀਟੀ 2307 ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ (ਐਸ ਸੀ ਟੀ ਪੀ. 2317)

"ਸਾਡੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਨਲੀ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ, 269 ਯੂ. ਐੱਸ. 385, ਯੂ. ਐੱਸ. 391 ਦੇਖੋ ("[ਏ] ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ

ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ"); ਪਾਪਾਚ੍ਰਿਸਟੋ ਬਨਾਮ ਜੈਕਸਨਵਿਲ, 405 ਯੂ. ਐੱਸ. 156, ਯੂ. ਐੱਸ. 162 {"ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਈ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ '[ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ] ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ" [ਲੈਂਜ਼ੀਟਾ ਵੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਊ ਜਰਸੀ, 305 ਯੂ. ਐੱਸ. 451, ਯੂ. ਐੱਸ. 453 (ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ)]। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ
ਪੰਜਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਧਾਰਾ ਐੱਫ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਬਨਾਮ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ 553 ਯੂ. ਐੱਸ. 285, ਯੂ. ਐੱਸ. 304. ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ "ਇੱਕ ਆਮ ਖੁਫੀਆ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਮਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ "। ਆਈ. ਬੀ. ਆਈ. ਸੰਨ306 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਈਡੀ ਵੇਖੋ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਸ਼ਣ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਪਰ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈਃ ਪਹਿਲਾ, ਕਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਣ; ਦੂਜਾ, ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ। ਗ੍ਰੇਨਡ ਵੀ. ਦੇਖੋ। ਰੌਕਫੋਰਡ, 33 ਐਲ ਈ.ਡੀ 2ਡੀ 222, ਯੂ.ਐਸ 108-109। ਜਦੋਂ ਭਾਸ਼ਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਉਹਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਹ ਸ਼੍ਰੇਆ ਸਿੰਘਲ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਡੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਟੈਸਟ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਕੀ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਡਾਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸ਼੍ਰੇਆ ਸਿੰਘਲ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਐੱਫ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

79. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾਚੰਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2018) 11 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

" 10. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ. ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਸੰਸਦ ਵੱਲੋਂ ਆਰਥਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਉੱਘੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 45 ਨੂੰ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, "ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਜਬ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 45 (1) (ii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਸ਼ਰਤਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਯੂ. ਪੀ. ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਮਰਮਣੀ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, (2005) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 21 ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ| ਐਕਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਅਣਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੌਤਮ ਕੁੰਡੂ ਬਨਾਮ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ਼ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ, (2015) 16 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1 ਅਤੇ ਰੋਹਿਤ ਟੰਡਨ ਬਨਾਮ। ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ਼ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ, (2018) 11 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਈ. 46. ਸਾਲ 2012 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰੋਹਤਗੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਘੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਐੱਫ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। 106 ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ, 1872 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ 2002 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਹਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਾਲੇ ਧਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧੀ ਹਨ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਲਰਨਿਡ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 45 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ 2002 ਐਕਟ ਕੰਮ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦਾ ਪੈਸਾ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ।

46. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 45 ਇੱਕ ਸਖਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਖਤ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਯਕੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ

45 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਧਾਰਾ 45 ਵਰਗੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਤਿਅੰਤ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ।

49. ਉੱਘੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਡੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਮਾਈ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਸਿਰਫ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ ਏ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਪੈਸੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਘਟਦੇ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

80. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਪੀ. ਰਥਿਨਮ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (1994) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 394, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

48. ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਏਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਏਗਾ, ਭਾਵ, ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਬਾਂਹ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਨੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ "ਮੀਲਾਂ ਦੂਰ" ਜਾਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ

ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਇਲਾਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਮਦਦ ਲਈ ਕਾਲ" ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਦਸਤੂਰ, ਇੱਕ ਬੰਬੇ ਬੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ, ਜੋ "ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਰੋਕਥਾਮ" ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਮੁਖੀ ਹੈ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (1983) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 645.

51. ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈਃ (1) ਇਹ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਰੋਕਥਾਮ ਦੀ ਇੱਛਾ; (2) ਚੁਣੇ ਗਏ ਰੋਕਥਾਮ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਧਮਕੀ ਹੈ; ਅਤੇ (3) ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਪੀਪੀ ਵੇਖੋ। 1 ਕੇਨੀ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ 5 ਰੂਪਰੇਖਾ, 19 ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ. , ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਲਈ)

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

81. ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

82. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵਸੀਫ਼ ਹੈਦਰ, (2019) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 303, ਉੱਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

" 22. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਬੱਦਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਬੂਤ ਦਾ ਸਥਾਨ ਭਾਵ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਦੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ

ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐੱਮ. ਪੀ. ਦਾ ਰਾਜ, (2004) 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 699]।

ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

83. ਲਿੰਗ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਲਟ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਰੂਫ ਦਾ ਬੋਝ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਬੋਝ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਬੋਝ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਪੋਕਸੋ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 30 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੀ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 113-ਏ ਅਤੇ 113-ਬੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਦਾਜ ਮੌਤ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਬਾਰੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 114-ਏ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

84. ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਬੋਝ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਈ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

85. ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਘਟੀਆ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਾ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤਸਕਰੀ, 'ਲਾਡ਼ੀ-ਐੱਫ ਖ਼ਰੀਦ' ਆਦਿ ਦੇ

ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲੜ੍ਹਕੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।

86. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 5,6 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਡਾਇਗਨੈਸਟਿਕ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 (1) ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪਰਾਧ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਖੁਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਤੋਂ ਬਚੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਇੰਨਾ ਧੁੰਦਲਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਿੰਗ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਰਧਾਰਣ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਗੈਰ-ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਵ-ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟੈਸਟ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ, ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਹੈ।

87. ਧਾਰਾ 23 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਕਲਰਕ ਦੀ ਗਲਤੀ, ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਗਲਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਸ ਮੈਡੀਕਲ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੁਆਰਾ ਉਮਰ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹੋ ਇਰਾਦਾ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਡੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ

ਵਿੱਚ ਜੋ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਟੈਸਟਾਂ, ਜਾਂਚਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ, ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਇਸ ਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

88. ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 20 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 20 (1) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 (2) ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

89. ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਹੈ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਹਰ ਹੈ। ਜੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਅਤੇ 17 (5) (6) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿਓ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

90. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਸ਼ੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ 12 ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਪਕਰਣ, ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰੋ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ "ਸਟੈਂਡਰਡ ਅਪਰੇਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੋਵਾਂ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸਿਖਲਾਈ

ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਔਨਲਾਈਨ ਐੱਮ. ਆਈ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜ਼ਬਤ/ਸੀਲਿੰਗ, ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਰੰਤਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 19 (1) (ਜੀ) ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 51ਏ (ਈ) ਤਹਿਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

91. ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਨਿਵਾਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲੇ-ਸਮਾਜ ਵਿਆਪਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਹਰੇ ਖਤਰੇ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ ਜੋ ਜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਹਰੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਹਰਾ ਖ਼ਤਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

92. ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਸੰਤ ਬੋਰਡ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਗਲਤੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀਕਲ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਗਲਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਉਚਿਤ ਦੁਆਰਾ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਬੀ ਸੈਂਟਰ, ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ।

93. ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ 4 (3) ਪੜ੍ਹ ਲਓ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਜਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (3) ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (3) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਲਿੰਗ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

94. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23, ਜੋ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜੈਨੇਟਿਕਿਸਟ, ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜਿਸਟ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਇੱਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਈ ਕਲੀਨਿਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਾਣ ਭੱਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

95. ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ, ਰੋਕਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਤਹਿਤ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

96. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਧਾਰਾ 23 (1), 23 (2) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਜਾਂ 30 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ। ਫਾਰਮ 'ਐੱਫ' ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate